

STYLE UCZENIA SIĘ

CHARAKTERYSTYKA STYLÓW

Naukowcy uważają, że każdy człowiek ma jeden dominujący kanał uczenia się. Wartościowe jest znalezienie tego kanału, by pomóc dziecku w skutecznej nauce i wiedzieć, kiedy dziecko najlepiej przyswaja informacje.

Oto krótka charakterystyka każdego ze stylów:

Wzrokowiec:

- lubi patrzeć,
- przyglądać się rzeczom,
- lubi posługiwać się tabelkami, wykresami, schematami,
- preferuje pokazy, prezentacje,
- interesuje się sztuką wizualną,
- lubi pisać, rysować, notować,
- lubi kolorowe otoczenie, rekwizyty,
- dobrze zapamiętuje twarze, kolory, wygląd i szczegóły otoczenia,
- potrzebuje wielu przykładów na tablicy,
- zapamiętuje informacje w postaci obrazów,
- ma wycucie koloru.

Słuchowiec:

- lubi rozmawiać, dyskutować,
- lubi słuchać muzyki, muzyka go pobudza,
- zwraca uwagę na jakość słuchanej muzyki,
- lubi słuchać, jak ktoś mówi,
- lubi opowiadać o czymś, jego ustne wypowiedzi są często długie,
- dobrze zapamiętuje imiona, nazwy własne,
- szybko uczy się ze słuchu piosenek, wierszyków, itp.
- potrzebuje wyjaśnień słownych,
- szybko się uczy, przysłuchując się innym lub głośno "przepowiadając" sobie materiał do nauczania się.

Kinestetyk:

- jego nauce zazwyczaj towarzyszy jakiś ruch, pstrykanie długopisem, machanie nogami, trzymanie czegoś w dłoniach,
 - lubi, gdy czynnościom towarzyszą emocje, ruch,
 - dobrze pamięta to, co sam robił,
 - żywo gestykułuje,
 - potrzebuje sposobności do poruszania się,
 - szybko się uczy chodząc i mówiąc lub wykonując czynności,
- ruch na początku zajęć wywołuje gotowość i chęć do nauki,
 - potrzebuje większej ilości bodźców dotykowych, lubi dotykać, poruszać przedmiotami, ma zdolności manualne, (Bogdanowicz M., 2007:110)

DOBIERANIE METODY NAUKI

Aby dobrze i skutecznie się uczyć trzeba, najpierw wytworzyć dobrą atmosferę do nauki. Bardzo ważne przy tym jest, by uwzględnić styl uczenia się dziecka. Kinestetyk dobrze zareaguje, gdy przed nauką się trochę porusza, wykona jakieś ćwiczenie, dla słuchowca najlepsze będzie posłuchanie jakiejś muzyki, a dla wzrokowca, gdy będzie mógł od razu dany temat czy zagadnienie rozrysować.

Kinestetyk:

Korzystne jest dla niego, gdy:

- Nauka rozpoczyna się od jakiś zajęć ruchowych .
- Podczas uczenia się dziecko nie zostaje bez ruchu, ale chodzi, gestykułuje, rysuje ilustracje do materiału, którego się uczy, itp.
- Przywołuje nauczony materiał podczas, np. jazdy na wrotkach.
- Odgrywa scenki, gdzie zamiast dialogu stosuje tekst, który ma przyswoić.
- Umożliwiamy dziecku dotknąć modelu, urządzenia, itp., aby łatwiej zapamiętał materiał z przedmiotów ścisłych.
- Podczas czytania książki dziecko robi notatki na jej marginesie informujące o treści.
- W trakcie przerw od nauki, niech dziecko wykonuje jakieś ćwiczenia gimnastyczne.

Słuchowiec:

- Najlepiej, gdy zacznie naukę od wysłuchania jakiejś relaksującej melodii, muzyki (polecany jest Mozart).
- Powinien materiał do nauczania nagrywać na kasetę i odsłuchiwać kilkakrotnie.
- Powinien opowiadać na głos o tym, czego się nauczył.
- Powinien być zachęcany do tworzenia swoich piosenek, melodii.
- Powinien powtarzać materiał śpiewając, rapując.
- Najlepiej relaksuje się, słuchając muzyki.

Wzrokowiec:

- Rozpoczyna naukę od patrzenia się przed siebie, przez okno, itp.
- Chętnie korzysta z rysunków, diagramów, tabel, obrazów, filmów, ilustracji.
- Powinien mieć w widocznych miejscach w pokoju porozwieszane plansze, arkusze z informacjami, rysunkami.
- Najlepiej przyswaja informacje przez rysowanie map myśli, zestawów skojarzeń, schematów, wykresów.
- Podkreśla na kolorowo ważne fragmenty tekstu w książce, rysuje wokół nich kółka, pętelki, ramki.
- Podczas czytania powinien robić notatki na marginesach książki, streszczające jej treść.
- Podczas przerw od nauki powinien wykonywać ćwiczenia kinezylogii edukacyjnej Dennisona.

